

Divadelní rozehrávky, ročník 2016

Pavel Stříž

Směrem k autorovi...

Hezký den, pokud to uznáte za vhodné, případně že si to zasloužím, můžete mě podpořit přímo jistou (symbolickou) částkou. Bankovní účet je v tiráži. Pomůže to v mé autorské tvorbě a velmi mne to potěší.

Potěší i zpětná vazba. Co se líbilo či nelíbilo, zaslané objevené chyby či překlepy ap. Pohledníci, dopis či e-mail uvítám. Poštovní adresa nakladatele je zmíněna na webovém serveru, e-mail na nakladatele i na mě jsou zmíněny v tiráži. Jsem divadelník, potěší mne tedy i zpráva, že jste se do toho či onoho textu směle vrhli, fotky z případných zkoušek, záznam z představení a tak. Dle možností mohu dorazit osobně, na dálku poradit či dovysvětlit napsaný text, pokud mi to paměť dovolí.

Už dále nebudu zdržovat, zde je kniha divadelních rozehrávek, v běžné řeči známé jako jednoaktovky!

Pavel Stríž, autor

Nakladatelství Martin Stríž

www.striz.cz

ISBN 978-80-87106-99-0

Obsah

0. Předmluva autora	4
1. Bývalá	5
2. Doktor	9
3. Kněz	12
4. Lup	15
5. Setkání	18
6. Technik	23
7. Večer	27
8. Zázrak	30

0. Předmluva autora

Vážené čtenářky, vážení čtenáři,

v roce 2016 jsem ve volných chvílích začal psát krátké divadelní texty, řekněme jednoaktovky, kdybych potřeboval podklady pro práci s herci na jejich rozehrání. Většinou se jedná o dialogy dvou osob. Jsou to samozřejmě blbiny, které mě různě napadaly.

Předkládám 8 těchto rozehrávek z té doby. Prakticky beze změny, jen trochu učesané. Seřadil jsem je abecedně, asi by nemělo význam seřadit je dle data vzniku či jiného kritéria.

Scénické poznámky jsem psal střídavě, oni si to případní divadelníci stejně upraví dle svého.

Naznačuji, co by mohl hrát muž či žena, živá postava či loutka, ale je to jen nástřel.

Za zajímavost stojí zmínit, že ISBN přidělené této knize je poslední z bloku sta čísel. Je to pro mne čest! Zkoušíme cestu elektronické knihy (PDF) bez papírové formy. Také jsme nešli cestou jiných formátů (EPUB, MOBI, AZW či CBZ) ani přes webovou stránku (HTML, CSS). Jestli je to ta správná cesta, ukáže až čas.

Divadelní loga si tvořím sám nějakou transformací existující volně dostupné grafiky. Jsou to experimenty, u kterých se vždy něco nového naučím či něco starého opráším.

Děkuji nezávislým čtenářům (Hana Hůlková, Martin Stříž, Radek Vicherek) za postřehy a zpětnou vazbu.

A nezapomínejte: Je to jen divadlo. List papíru unese a snese vše, dřevěné jeviště divadla nikoliv.

Pavel Stříž

Ve Ždánicích na Mezinárodní den dětí, 1. června 2021

1. Bývalá

- 1 *{V parku se potká kluk s holkou. Náhodou. Trapné momenty.}*
- 2 **Kluk:** Jé, ahoj.
- 3 **Holka:** No, ahoj.
- 4 **Kluk:** Nečekal jsem, že tě tu potkám.
- 5 **Holka:** Ty dobře víš, že sem chodívám. Když potřebuji být sama a tak. – Myslím, že jsem se vyjádřila jasně, že už tě nechci nikdy, ale vůbec nikdy vidět.
- 6 **Kluk:** Sem se ti chtěl omluvit.
- 7 **Holka:** Tak omluvit, jo? Že jsi mě škemral o nahé fotky, fajn, poslala jsem ti je. Že jsi je zveřejnil, fajn, hrozná sranda, mezi kamarádama, že? Ale že jsi mě fotil, když spím, tos přepískl, chlapečku. Překročil jsi hranici. Už se k tomu nechci víc vyjadřovat.
- 8 **Kluk:** To bylo jen pro mě.
- 9 **Holka:** Jak ti to mám věřit? A co ještě jsi dělal, když jsem spala?
- 10 **Kluk:** Už nic, přísahám.
- 11 **Holka:** A co ta kamera na záchodě? To bylo podle tebe normální?
- 12 **Kluk:** Nó!
- 13 **Holka:** A ty kamery ve sprše a všude! Říká ti vůbec něco jako soukromí? Kdybys čmouchal k mému spodnímu prádlu, tak řeknu, že jsi zvrhlík, ale dělá to každěj chlap, ale ty sis mě dokumentoval jak zvířátko v zoo.
- 14 **Kluk:** Nó! Takový život bobra.
- 15 **Holka:** Ty mlč, už jsi toho posral dost!
- 16 **Kluk:** No jó!
- 17 **Holka:** Uvědomuješ si, že jsi nás natáčel při milování? A že to normální vůbec není? I ty naše nejintimnější chvílky a rozhovory jsou někde na tom tvém pevném disku a nechceš to smazat!

- 18 **Kluk:** Nó! – To nejde smazat, to se nesmí smazat, to je důležitý studijní materiál.
- 19 **Holka:** Už je to tu zas! – Já půjdu nebo bych ti musela nalisovat. S tebou se nedá normálně ko-mu-ni-ko-vat. – Měj se, ty prasáku!
- 20 **Kluk:** Tak dobře, ahoj. – Ségra tě pozdravuje, ať nezapomenu.
- 21 **Holka:** Ta je z vaší rodiny ta jediná normální. I ten tvůj fotřík tak na mě mlsně koukal. Bože, jak jsem mohla být tak blbá! S láskou ti posílat fotky své 13. komnaty. – Padlá na hlavu jsem byla! Dočista!
- 22 **Kluk:** Já už taky půjdu, nebudu se ti pořád omlouvat.
- 23 **Holka:** To bys ale měl!
- 24 **Kluk:** Až se vrátím z pohřbu, můžu ti napsat?
- 25 **Holka:** Úchyláku! – Na jaký pohřeb vůbec jdeš? Že jsi nic nepsal.
- 26 **Kluk:** Ty už mi telefony nebereš, mé číslo máš zablokované, i z Facebooku jsi mě vyškrtla. Z Instagramu, Twitteru, Messengeru, ... Tak nějak těžko se s tebou komunikuje.
- 27 **Holka:** Ty se divíš? Jsi sice mladej a hezkej, ale počítačovej úchylák jsi!
- 28 **Kluk:** Aleš měl nehodu...
- 29 **Holka:** Moment, to mi musíš vysvětlit. *{Sarkasticky.}* Stalo se mu něco? Umřel mu ten jeho křeček? A máte rodinný pohřeb u stromečku?
- 30 **Kluk:** Ty jsi kráva! Jak jsem s tebou mohl chodit! Aleše přejelo v pondělí ráno auto.
- 31 **Holka:** A sakra! – Ježíš, promiň, já fakt nevěděla. – Promiň, promiň, promiň.
- 32 **Kluk:** Já už radši půjdu.
- 33 **Holka:** Péťo, neblbni, takto se přece nemůžeme rozejít. – Já půjdu na ten pohřeb s tebou, chceš?
- 34 **Kluk:** A pošleš mi ještě nějaký fotky? Na udobřenou?

- 35 **Holka:** Jaký si řekneš! Ach jo, Alešek, to je tak strašný! *{Pípne mu mobil.}* Někdo ti posílá fotku? Ten zvuk znám! Brní mi v hlavě.
- 36 **Kluk:** Ale kdeže, to jen kamarádka.
- 37 **Holka:** Která? Ona je už nějaká jiná, která ti posílá fotky?
- 38 **Kluk:** Ne, ne, to je jen obličej, úroveň 1.
- 39 **Holka:** Já znám tu tvou úroveň 1, ukaž!
- 40 **Kluk:** Nikdy! To po mně nechtěj.
- 41 *{Chvilí se přetahují a ukáže.}*
- 42 **Holka:** Úroveň 2, to je bída, já ti pošlu lepší.
- 43 **Kluk:** To Anetka nebude ráda.
- 44 **Holka:** Tak Anetka říkáš!
- 45 **Kluk:** Jo, Anetka!
- 46 **Holka:** Ale je to jen kamarádka, ne?
- 47 **Kluk:** No, je! – My se k sobě vracíme?
- 48 **Holka:** Když budeš chtít a hodně škemrat.
- 49 **Kluk:** Já bych ti měl asi říct...
- 50 **Holka:** Ty nic neříkej a dej mi ruku. – Tobě tvrdne? Hmmm. Mně pro změnu měkne. – To není úplný ideál na pohřeb. To bychom se měli uvolnit, prvně.
- 51 **Kluk:** On ten Aleš není úplně mrtvej, to ten jeho křeček umřel.
- 52 **Holka:** Ty debile! Uvědomuješ si, že jsi úplnej magor? Nedotýkej se mě! Čuráku! Měl by ses léčit. – Ááá! *{Odchází.}*
- 53 **Kluk:** Těším se na ty tvé nové fotky!
- 54 **Holka:** Kokot jeden zavšivenej. Prý fotky, hovno bude! – Hajzl pojebanej, čurák největší, druhořadej herec, že já píča mu na minutu věřila...
- 55 *{Střih.}*
- 56 **Kluk:** Rejžo, jaká ta scéna byla?
- 57 **Holka:** Jak ty to děláš, že se ti na place postaví?
- 58 **Kluk:** Mám bezvadnou hereckou parťačku.

- 59 **Holka:** Rejžo, já pro dnes padla. Tomáš mě už čeká venku.
- 60 **Kluk:** My dva, my dva tedy nic?
- 61 **Holka:** To bylo jednou, zapomeň na to, netrap se už tím. Ahoj
zítra.
- 62 **Kluk:** Tak ahoj.
- 63 {*Tma.*}

2. Doktor

- 1 *{Doktor si prochází okolí sanatoria, než tam nastoupí do práce.}*
- 2 **Doktor:** Je 12. listopadu 2016, šest hodin ráno, je hustá mlha, je po dešti a poprvé mám možnost vidět své budoucí pracoviště, na které mě doporučil doktor Filipson. Věřím a doufám, že pokročím ve svém teoretickém výzkumu pokročilé demence, na kterém pracuji poslední tři, vlastně už čtyři roky. Nikde ani živé duše a mohu se pustit do ranní meditace.
- 3 *{Medituje. Ozve se zvuk, zjevuje se dement, muž, dokud nezačne mluvit, vypadá normálně.}*
- 4 **Pacient:** Joj.
- 5 **Doktor:** Copak se to děje? Hele, vesničan. Dobré ráno!
- 6 **Pacient:** *{Mává na něj.}* A-hoj.
- 7 **Doktor:** Z hříbků, sousede, z hříbků? Rostou, rostou?
- 8 **Pacient:** My jsme byli na procházce.
- 9 **Doktor:** Vyvenčit pejska, že?
- 10 **Pacient:** Sestřička nám udělala vajíčka.
- 11 **Doktor:** Vidíte, já jsem ještě nesnídal. Mohu vás pozvat na šálek teplého čaje, to tak po ránu vařívá bratr?
- 12 **Pacient:** Já jsem se v noci pokakal.
- 13 **Doktor:** Aha, vy jste místní, vy jste odsud.
- 14 **Pacient:** Sestřička se mě dotkla na pindíkovi.
- 15 **Doktor:** Netřeba mi blíž popisovat, která sestřička to byla. Třeba jsem ji již potkal.
- 16 **Pacient:** Ta s těmi velkými...
- 17 **Doktor:** Dobře, dobře, rozumím, netřeba mi detailněji naznačovat.
- 18 **Pacient:** Když se nahne, tak je jí všechno vidět, jako u maminky a mně po tom stojí. Hehe.
- 19 **Doktor:** Netřeba zacházet do detailů.
- 20 **Pacient:** Když schodíme talíř na zem, ona se musí sehnout.
- 21 **Doktor:** Zajímavá zábava...

- 22 **Pacient:** A, hehe, vidíte zadek nebo kalhotky. Je to švanda.
- 23 **Doktor:** Výborná zábava. Má manželka mě opustila loni, také s ní bývala sranda.
- 24 **Pacient:** Někdy nás pohladí po tváři.
- 25 **Doktor:** To dělávala máma, ale ta už je po smrti.
- 26 **Pacient:** Prý za to dostávají peníze, ty kulaté.
- 27 **Doktor:** Samozřejmě, sestřičky dostávají výplatu, jsou k tomu školené. Já jsem aktuálně nezaměstnaný, ale jedu sem bádát, strašně důležitý výzkum. Proč vám to vůbec vysvětluji?
- 28 **Pacient:** Ta mlha brzy odejde. Když zpívají ptáci, vždycky jako padne.
- 29 **Doktor:** To mě nikdy nenapadlo.
- 30 **Pacient:** Vy budete můj kamarád?
- 31 **Doktor:** Budu muset udržovat jistou míru odměřenosti a lékařské tajemství.
- 32 **Pacient:** Tajemství já rád. Kamarádovi umřela myš, tak jsme ji zakopali a já nesmím nikomu říct kam.
- 33 **Doktor:** Oba rodiče jsme nechali spálit, na jejich přání.
- 34 **Pacient:** Aby červíci měli klid na jídlo, víte, oni tu myš spakají.
- 35 **Doktor:** Vypadá to, že tu bude veselo. Ostatně nějakou práci musím dělat, jsem bez peněz.
- 36 **Pacient:** Já peníze mám. Rodiče mají poklad a hlídají ho. Někdy za mnou přijedou a dají mi čokoládové kuličky. Na Vánoce a tak.
- 37 **Doktor:** Vidíte, já o Vánocích pracuji, už nemám nikoho, tak abych se nezbláznil.
- 38 **Pacient:** Já tu mám kamarádů. Martina, Simonu, Petru, Bédu, Jirku, Ondru, Marušku, Jitušku a tetu Máňu. – Budete tu bydlet s náma?
- 39 **Doktor:** Budu muset, povodeň mi vzala dům a nemám úspory, abych si postavil nový.

- 40 **Pacient:** Tady je všechno: teplá voda, teplé jídlo, mříže, abychom nevypadli z okna. Nó!
- 41 **Doktor:** Takové trochu vězení.
- 42 **Pacient:** To né! Ve vězení jsou zlí lidé, tady se všichni máme rádi. *{Podává mu ruku.}*
- 43 **Doktor:** Nu, tak dobře.
- 44 **Pacient:** Celý den si tu hrajeme. Já umím piškvorky. Umíte piškvorky? A Maruška umí zpívat! Já ji řeknu, aby nám zazpívala.
- 45 **Doktor:** V divadle ani na koncertě jsem nebyl ani nepamatuji.
- 46 **Pacient:** Zítra přijede cirkus. Oni mají zvířátka.
- 47 **Doktor:** No vidíte! Rybičky mi pochcípaly a nic živého jsem od té doby neměl.
- 48 **Pacient:** A pozítří si budeme malovat.
- 49 **Doktor:** Nemáte se tu špatně? Hypotéky, daňové přiznání, dědické řízení, rozvodové řízení, státnicové zkoušky, to tu asi neřešíte, že?
- 50 **Pacient:** Tomu já nerozumím. Já umím piškvorky a pexeso. Umíte pexeso?
- 51 **Doktor:** Naučím se!
- 52 **Pacient:** Honem, honem! Nebo nestihneme pohádky! Maxipes Fík je dneska.
- 53 **Doktor:** Ranní večerníček, z toho jsem blázen.
- 54 **Pacient:** Já vám to vysvětlím...
- 55 *{Oba vstoupí do sanatória.}*

3. Kněz

- 1 *{Modlí se vedle zpovědnice.}*
- 2 **Kajícnice, slečna Z.:** Můj Bože, upřímně lituji všech svých hříchů a upřímně se od nich odvracím. Nejen proto, že se bojím Tvého spravedlivého trestu, který si pro své zlé skutky zasloužím, ale hlavně proto, že jsem odvrhla Tebe, můj Bože, který jsi nejvýš dobrý, jsi Láska sama, a proto Ti náleží i moje úplná láska. Rozhoduji se pevně, že už nechci hřešit ani se vystavovat blízké příležitosti ke hříchu. Víím, že jsem slabá, a proto prosím o pomoc Tvé milosti. Amen.
- 3 *{Pokřičuje se.}* Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Amen.
- 4 **Kněz:** Bůh, který osvěcuje naše srdce, kéž ti dá pravdivě poznat tvé hříchy a ukáže ti své milosrdenství.
- 5 **Kajícnice, slečna Z.:** Amen. – Otče, naposledy jsem byla u zpovědi minulý týden, však víte. Nezhřešila jsem. Mohu jít? Ano, skutečně jsem nezhřešila. Možná trochu.
- 6 *{Náhle.}* Otče, zhřešila jsem a nevím si rady. – Já jsem asi spáchala smrtelný hřích a budu exkomunikována. Pomůžete mi? Otče! Prosím!
- 7 Dobře, no, víte, on ten můj přítel. Já mu ho pořád kouřím, však víte, on mně ji pořád líže, však víte, ukázal jste nám, jak na to. Ale on chtěl víc. Chtěl mi tam strčit prsty a já mu řekla: „Ne!“ – Ne, to není ten můj hřích.
- 8 Otče, on tak naléhal, pak mě tak různě hladil, však víte, takhle a takhle. Já mu odstrčila ruku, ale on mě políbil. To neměl dělat, že?
- 9 Ve mně se to tak nějak všechno pohlo, on se mě asi dotkl Bůh nebo některý z andělů, Pavel to asi byl, možná sám Ježíš. To bylo jistě znamení, říkám si, a otevřela jsem se mu. Zavřela jsem oči, a pak už nevím, co se dělo. – Ano, vzpomenu si. On mě lehtal, pak na mě dýchal, pak prováděl hadí pohyby a já mu dala své jablíčko. Uviděl krev boží.
- 10 Já jsem ho už jen slyšela a vyšla ze mne svěcená voda i s tou jeho vodou kalenou. Přitom katolík není! To vše se stalo. Pak si mě otočil, usedla jsem na něho a že mě očistí ještě jednou.

Já nebyla proti, byla to boží vůle. Takto to vypadalo, přesně takto. Určitě to Nejvyššího vůle byla, nebo ne? Otče, že jsem nezhrěšila?

- 11 Pak ještě jednou, však víte, takhle zepředu, a pak řekl, že odchází a že už mě nemůže znovu vidět. Je má duše nečistá? Vyléčíte mne? Ach ano.
- 12 **Kněz:** Uděluji ti pokání: patnáctkrát Zdravas Maria.
- 13 **Kajčnice, slečna Z.:** Jak patnáctkrát? Minule jsem vám ho vykouřila, vy jste mě vylízal, a teď, evidentně, jste se taky udělal. Jsem od vás celá. Tak co bude? Nebo mám jít za tím? Vyšším? Nebo tím Nejvyšším?
- 14 **Kněz:** Uděluji ti pokání: desetkrát Zdravas Maria. – Pětkrát stačí.
- 15 **Kajčnice, slečna Z.:** No tak! To je úroveň. Aby se člověk domáhal svých práv i v rozpadlém kostele.
- 16 Můj Bože, z celého srdce lituji, že jsem jednala špatně a že jsem neudělala, co jsem měla, nebo jsem toho udělala nebo udělám moc. Je mi líto, že jsem hříchem urazila tebe, který jsi nejvýš dobrý a nade všechno láskyhodný. Jste taky jen chlap, však rozumíte. Pevně si umiňuji, že budu s pomocí tvé milosti konat pokání, že už nebudu hřešit a že se budu vyhýbat příležitosti ke hříchu. – Nelžu! – Smiluj se nade mnou, Bože, pro umučení a kříž našeho Spasitele, Ježíše Krista.
- 17 **Kněz:** Bůh, Otec veškerého milosrdenství,
smrtí a vzkříšením svého Syna
smířil se sebou celý svět
a na odpuštění hříchů dal svého svatého Ducha;
ať ti skrze tuto službu církve
odpustí hříchy
a naplní tě pokojem.
Uděluji ti rozhřešení
ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého.
- 18 **Kajčnice, slečna Z.:** Amen. Děkuji, že jste mě tak naplnil, teď, když nemám přítele, tak mi to chybělo.
- 19 **Kněz:** Chvalte Hospodina, neboť je dobrý.
- 20 **Kajčnice, slečna Z.:** Jeho milosrdenství trvá navěky.

- 21 **Kněz:** Pán ti odpustil hříchy. Jdi v pokoji.
- 22 **Kajícnice, slečna Z.:** Jdu! A už se nevrátím. Exkomunikuji se sama. Nebo vstoupím do kláštera, Otče, nevím si rady! Poradte!!

4. Lup

- 1 *{Lupiči vykrádají divadlo a plní dodávku.}*
- 2 **Lupič:** Dělej, dělej.
- 3 **Ruce 2. lupiče:** Je tady toho tolik! Co mám brát?
- 4 **Lupič:** Ber všechno! Auto máme dost velký.
- 5 **Ruce 2. lupiče:** Co mám brát dřív?
- 6 **Lupič:** Ber to od největšího, tohle není mikroelektronika, aby nejmenší bylo nejdražší.
- 7 **Ruce 2. lupiče:** Reprobedny?
- 8 **Lupič:** Jasně!
- 9 **Ruce 2. lupiče:** Šaty!
- 10 **Lupič:** To si piš. Co dál?
- 11 **Ruce 2. lupiče:** Jsou tu nějaké kastróly či co.
- 12 **Lupič:** Berem všechno, ale pohni.
- 13 **Ruce 2. lupiče:** Tady jsou šperkovnice.
- 14 **Lupič:** Výborně, to je zlatý důl.
- 15 **Ruce 2. lupiče:** A prachy tu jsou!
- 16 **Lupič:** Co víc si přát? – Myslím, že slyším policajty. *{Zvuk v pozadí.}* – Co je tam ještě?
- 17 **Ruce 2. lupiče:** Nějaké líčení.
- 18 **Lupič:** Když už nic jiného, ber i to! A mizíme.
- 19 **Ruce 2. lupiče:** Jedeme to hned prodat, na co čekat?
- 20 **Lupič:** Že tě nemá, kámo!
- 21 **Ruce 2. lupiče:** Co to je za divadlo?
- 22 **Lupič:** Těatr 3. tisíciletí či něco takového, není to jedno, stejně všechna zkrachují.
- 23 **Ruce 2. lupiče:** To jo, ani pořádný zabezpečovací systém nemají.
- 24 **Lupič:** Mizíme...
- 25 *{Tma. V zastavárně.}*

- 26 **Zastavárník:** Dobrý den, co pro nás máte?
- 27 **Lupič:** Dobrý den, prvotřídní zboží, tady jsou nějaké vzorky, ale máme toho plné auto.
- 28 **Zastavárník:** Ukažte, ukažte...
- 29 **Lupič:** Tady je prvotřídní elektronika, světla, lampy a tak.
- 30 **Zastavárník:** Ale podívejme se, hmmm, ale to je z roku 1968, to už se nepoužívá. To nesplňuje standardy, tady to plesniví. To už je šestkrát odepsané. To se nezlobte, ale to od vás nemohu vzít, víte, to já bych neprodal.
- 31 **Lupič:** Co, co? Vždyť je to velké a těžké. – Jak nám ten dědeček umřel, co jsme s tím měli dělat?
- 32 **Zastavárník:** Ano, do šrotu s tím, to udělejte. Odvoz železa, to je támhle za levým rohem.
- 33 **Lupič:** Tady máme prvotřídní šaty. Umyté a navoněné, jen občas nošené. Ruční práce!
- 34 **Zastavárník:** Hmm, vidím, tady je skvrna, tady další a tohle je snad od molů. No fuj, to hned vyhodte. Támhle za pravým rohem je sběrný dvůr.
- 35 **Lupič:** Opravdu? Sakra, sakra, ona nám ta babička tak náhle umřela, nevěděli jsme co s tím. – A tohle, tohle je poklad. Šmínky a tady šperky, desítky.
- 36 **Zastavárník:** Dcera umřela, že?
- 37 **Lupič:** Ale kdepak, jen nám z toho vyrostla, iPhone a tak. To je ten mobil, víte?
- 38 **Zastavárník:** Podívejte, tyto šmínky jsou z osmdesátých let, zdraví škodlivé, to fofrem vyhodte, komunální odpad. Klidně použijte náš kontejner, tříděný odpad, výborná pomůcka v dnešní době, staří se mají čím bavit a mladí se alespoň zaučí.
- 39 **Lupič:** To chcete říct, že to nemá žádnou hodnotu.
- 40 **Zastavárník:** Ale kdepak, ba naopak. Když mi dáte čtyři stovky, tak vám to všechno do těch kontejnerů odvezu. Co bych pro vás neudělal. Víte, jak jsou poplatky za odpad drahé, to byste nevěřil.

- 41 **Lupič:** Ale já nevím, jestli u sebe tolik mám.
- 42 **Zastavárník:** Když nechcete, nechte být, on ten benzín asi tak drahý není.
- 43 **Lupič:** Tady, tady, mám, dvě, tři a čtyři sta.
- 44 **Zastavárník:** Je radost s vámi pracovat. Přijďte zas.
- 45 **Lupič:** Tak my tedy přijdeme. Na shledanou.
- 46 **Zastavárník:** Na viděnou, na viděnou... *{Volá.}* Nazdar Jiříčku, nechybí vám v divadle pár věcí? – Chybí. – Myslel jsem si to. Váš kostým královny Gertrudy poznám už z dálky. – Přijďte si pro to, škodu byste měli, z toho co jsem viděl, za minimálně dvě stě tisíc. – Ale né, nemusíš mě zvat na novou premiéru, anebo jo, tak večer na viděnou.
- 47 *{Tma.}*

5. Setkání

- 1 *{Jana přichází k sedící Petře do restaurace, zdraví se polibky na tvář.}*
- 2 **Jana:** Ahoj, lásko. – Jak se máš?
- 3 **Petra:** Ahoj. – Nezapomeň, domluvily jsme se, že jsme se rozešly.
- 4 **Jana:** Jak se má bratr Michal?
- 5 **Petra:** Ten? Nijak, fláká se doma, nezaměstnanec.
- 6 **Jana:** Tak ti tedy děkuji za uvítanou. Já myslela, že ten rozchod tak nebereš.
- 7 **Petra:** A jak bych to měla brát? My dvě se nedomluvíme. Ty chceš být muž, já chci být muž. To nemá řešení.
- 8 **Jana:** Napadlo mě, že bychom se mohly střídat.
- 9 **Petra:** *{K číšníkovi.}* Ano, prosím, dvakrát bílé. Výběr necháme na vás. – Děkujeme. –
- 10 **Jana:** *{K číšníkovi.}* Ještě slané tyčinky. Ty dlouhé! – Dík, jste zlatíčko.
- 11 **Petra:** *{Zpátky k ní.}* Jako, že pondělí, středa, pátek já a zbytek dní ty?
- 12 **Jana:** No jasně, a klidně se můžeme střídat sudé a liché týdny.
- 13 **Petra:** Já ti nevím, a která z nás otěhotní? Víš, že na tom se nikdy nedomluvíme.
- 14 **Jana:** Napadlo mě, že bychom mohly obě dvě. Jeden dárcce. Však víš.
- 15 **Petra:** Ale musí to být spermobanka, já si do píce nenechám strkat nějaký nadržžený klacek.
- 16 **Jana:** Přicházíš o hodně.
- 17 **Petra:** Víš co, ty mi mlč, ty tvé stupidní bisexuální hrátky.
- 18 **Jana:** Nech toho, nebo se zase pohádáme a ještě jsme se ani neusmířily. Dej mi pusu.
- 19 **Petra:** Na čelíčko?
- 20 **Jana:** Tam ne. Pojď sem. Něco bych s tebou ráda probrala...

- 21 **Petra:** Později. Ty mě vždycky tak rozpálíš.
- 22 **Jana:** Počkej. – {*K číšníkovi.*} Jestli můžeme poprosit o oříšky a hodilo by se nám pořádné cigáro. Do úst.
- 23 **Petra:** {*K číšníkovi.*} Nech toho! – Romeo Y Julieta Regalías de Londres {*čteme: romeo i chulieta regalías de londrész*}, dvakrát. Pokud máte dvanáctky, sem s ní, tobě by se však hodily dvacetimetrové, že?
- 24 **Jana:** No ták! – {*K číšníkovi.*} Děkujeme a přijďte brzy. I s tím vaším zadkem.
- 25 **Petra:** Ty toho nenecháš, že?
- 26 **Jana:** Jak to myslíš? Vždyť je to blbej pinkl, si myslíš, že jdu s každým?
- 27 **Petra:** Promiň, já to tak nemyslela.
- 28 **Jana:** Hele, potřebuji s tebou něco projít. Taková drobnost, něco jako dárek.
- 29 **Petra:** Dárek? Já ráda dárky!
- 30 **Jana:** Něco takového. {*Vytahuje snubní prsten.*}
- 31 **Petra:** Já se poseru! – Ano, ano, ano, ani se nemusíš ptát!
- 32 **Jana:** Počkej!
- 33 **Petra:** Já věděla, že ten rozchod byl nesmysl. A budeme mít dvojčata. Já jedny, ty jedny a budeme jedna šťastná lesbická rodina.
- 34 **Jana:** Počkej přece! Nech mě domluvit!
- 35 **Petra:** Svatbu v kostele dělat nebudeme, to je staromódní. Ani jedna se do bílé nehodíme. – Pojedeme k moři. Ha, Černému! Vyvalíme si tam ty naše dudy.
- 36 **Jana:** Nech mě promluvit. – {*Spíš pro sebe.*} To je evidentně marné.
- 37 **Petra:** Tam ti Turci, Ukrajinci a Rusáci budou na nás čumět a my jim nedáme! Ani pipku, ani kozy, natóž zadeček!
- 38 **Jana:** Žádné Černé moře nebude!
- 39 **Petra:** Jak to? – To nevádí. Máš v té své krásné a chytré hlavice nějaké hezké jezero, že? Beru Balaton, ani mě nemusíš

přemlouvat, už jsem tam jednou byla. – Ti Maďaři na nás oči nechají. Někteřím vykouříš, ale беру to, pokud s nimi nebudeš spát. Jsi moje, jen moje.

- 40 **Jana:** Ani Balaton nebude!
- 41 **Petra:** Ty mě jen tak škádlíš, že? Tak kam pojedeme? Nenapínej!
- 42 **Jana:** Ten prstýnek není pro tebe.
- 43 **Petra:** Co? Co si to dovoluješ? Taková předehra se mi vůbec nelíbí.
- 44 **Jana:** Potkala jsem Jarku.
- 45 **Petra:** No a? Co ji sem taháš? Spala jsem s ní minulý týden a nechce mě už vidět.
- 46 **Jana:** Já vím. Víím i důvod.
- 47 **Petra:** Bacha na to, co teď řekneš, nakopala jsem jí hadry, ať je nenakopu i tobě.
- 48 **Jana:** To bude problém.
- 49 **Petra:** Tak ven s tím, jsem rozpálená i našťvaná zároveň. V náš zásnubní den sem tahat Jarku.
- 50 **Jana:** Potkala jsem ji, za minulý měsíc, několikrát.
- 51 **Petra:** Vy jste se potkávaly? Že jsi mi nic neřekla.
- 52 **Jana:** Nepovažovala jsem to za důležité. Chodily jste spolu, ty žárlíš a nějaké to kafičko, to nestálo za řeč.
- 53 **Petra:** To jasně, ty holka moje. Máma občas zlobí.
- 54 **Jana:** Je to spolužačka.
- 55 **Petra:** To já všechno vím, proč mi to říkáš? Neříkej mi, že jste neskončily jen u toho kafička. Nevěřila bych.
- 56 **Jana:** Hmmm.
- 57 **Petra:** Cože? Ty taková hubeňourka, na ni stejně nemáš.
- 58 **Jana:** Ona si to nemyslí.
- 59 **Petra:** Važ slova, drahá!
- 60 **Jana:** My jsme si hladily kožíšky už na základní škole.

- 61 **Petra:** Co je mi po tom, já jsem nejšťastnější žena, díky tobě. – *{K číšníkovi. Donese vše: víno, doutníky, tyčinky a oříšky.}* Děkujeme. – Vínečko na oslavu, právě včas.
- 62 **Jana:** Je co slavit, pravda.
- 63 **Petra:** Tak si ťukněme. Ťuk, ťuk, ať se nemazlí jen ty skleničky.
- 64 **Jana:** Ten prstýnek mám od ní.
- 65 **Petra:** *{Pomalý až hysterický smích.}* Cha, cha. – Takovou blbost jsem dlouho neslyšela.
- 66 **Jana:** Začalo to nevinně dotyky, to jste spolu ještě chodily, pak ti dala kopačky, chtěla tě otrávit, ale rozmluvila jsem jí to. Bydlet budeme u jejích rodičů, už o tom ví.
- 67 **Petra:** Cože? To nemyslíš... To je zlý sen. Tak ta čubka se se mnou rozešla, aby jako byla s tebou? Co na tobě vidí? Trochu kůže, kůžičky. Jsí vyschlá jak vrba. A evidentně i tak ukecaná. Nevidíš si do huby, ani do píce.
- 68 **Jana:** Chtěla jsem se s tebou poradit o...
- 69 **Petra:** Ty zmije, ty si sem tak nakráčíš... S tím svým hárem a hadry a dovoluješ si tohle?
- 70 **Jana:** Já tím nic zlého nemyslela.
- 71 **Petra:** Já tě rozpúlím, od píce až po hltan. *{Honí se kolem stolu.}*
- 72 **Jana:** Neblázni! Nech si to vysvětlit.
- 73 **Petra:** Vojedu tě jak čubku. *{Postupně ji polije vínem, narve oříšky do úst, vrazí tyčinky do zadku a vytáhne strojek a vyholí ji část hlavy.}* Mrcha jedna!
- 74 **Jana:** Neblázni, dost už!
- 75 **Petra:** S Jarkou mně zahýbat! Tě zaučím.
- 76 **Jana:** Ne! – Ze mne bude nevěsta. Budu vypadat jak čurák.
- 77 **Petra:** Ty máš ráda, že? Tu máš. *{Poplívne ji obličej, zalije nadra vínem.}*
- 78 **Jana:** Bude ze mne těhotná nevěsta.
- 79 **Petra:** *{Ustrne.}* Co? Co, co? Jak je to možné? My dvě přece nemůžeme... To je proti přírodě!

- 80 **Jana:** Budeme pokrevní rodina.
- 81 **Petra:** Já už ničemu nerozumím.
- 82 **Jana:** Jarku napadlo, že by do toho Michal třeba šel.
- 83 **Petra:** A šel, že? – To je kokot! Pičus jeden. Se divím, že ve své lenosti se mu chtělo souložit.
- 84 **Jana:** Budeme pokrevní rodina, ty a já. Budeš má tetička.
- 85 **Petra:** Já budu tetička, díky tobě! Děkuji, děkuji. Ten můj brácha, to je poklad.
- 86 **Jana:** Jen prosím, kdybys mohla ze mne odlehnout, jsem vážně těhotná.
- 87 **Petra:** No jasně, no jasně. Pojď, půjdeme nakupovat šatičky, pro to naše robátko.
- 88 **Jana:** Asi to bude holčička, tak něco v růžové.
- 89 **Petra:** Je jasný, že to bude kluk, v naší rodině se rodí jen kluci a já. Tedy půjde se do modré.
- 90 **Jana:** My dvě se nedomluvíme absolutně na ničem...
- 91 *{Rozhazují bankovky číšníkovi. Odchází z restaurace.}*

6. Technik

- 1 *{Odehrává se v technickém koutku divadla. Dobrý výhled na jeviště, spousta káblů, počítačů, náhradních dílů. Scénka: starý zaučuje mladého s možností si rozehrát střed a pohybově doladit.}*
- 2 **Mistr:** Tak pojď, mladej, tady je náš koutek, odtud se nehneš.
- 3 **Učeň:** Ale já nejsem mladý.
- 4 **Mistr:** To víš, že jseš, takových tady bylo a nikdo tuto citlivou práci nezvládl. Sakra, mně se do těch schodů dneska tak špatně jde.
- 5 **Učeň:** Já jsem vysokoškolsky vzdělaný s dvouletou praxí v IT *{čteme: ajtý}*.
- 6 **Mistr:** Ítý. – Hele, mladej, co je tohle? *{Ukazuje gaffu.}*
- 7 **Učeň:** Nó!
- 8 **Mistr:** Trefa trefová to není! To je milej zlatej gaffa, s tím slepíš všechno a není to vidět. Operní pěvkyni tím zavřeš hubu natotata. To vás neučili, že?
- 9 **Učeň:** Dovolte! To, že nevím takovou nedůležitou věc, neznamená...
- 10 **Mistr:** Co je tohle, pane študovanej? *{Ukazuje na stůl.}*
- 11 **Učeň:** Ponk!
- 12 **Mistr:** Kulový s makovým, toto dítko je osmdesátka, to je praktikábl. Bez toho si na divadle ani neuprdnou. Bez režiséra klidně, ale bez tohoto? Nikdy! Vidiš tam ty herečky? Ani pusu herci nedají, dokud nemají u stehna praktikábl. Na tom se souloží jedna radost. To je lepší než postel v nóbli hotelu s výhledem na moře.
- 13 **Učeň:** Vždyť jsem to skoro trefil.
- 14 **Mistr:** Pikový spodár jsi trefil. Ponk hledej u dědy v dílně. A jestli hledáš ženský klín, tak si vlez šmírovat do praktikáblu. Prý ponk. Dneska asi zapomněli pustit větrání, nějak těžko se mi dýchá. Co je tohle, mladej?
- 15 **Učeň:** Neříkejte mi mladý. To je prosím rozvaděč.

- 16 **Mistr:** Ježíš, srdcový přemalovaný na růžovo, co mi to sem poslali? Já ti dám asi přes hubu, to je, ty vole mladej, stmívač.
- 17 **Učeň:** Já jen tipoval, bych to musel rozebrat.
- 18 **Mistr:** Šáhni na to a ruky ti zpřerážím.
- 19 **Učeň:** Elektrotechnickou výbavu jsem si, prosím, vzal.
- 20 **Mistr:** Tady bez mého souhlasu nešáhneš ani na vypínač na zdi, než se půjdeš vychcat. Je ti to jasný? Rozumíš?
- 21 **Učeň:** Ano, pane.
- 22 **Mistr:** Přišpendlím tě šroubovákem, pokud ne. A je mi jedno, kdo je tvůj fotr a kdo tvá máti. Tam si sedni k mixážnímu pultu a budeš se jen dívat. Nehneš se o milimetr nebo něco posereš a já si to od hereček pěkně vyžeru. Nejsi ani v programu inscenace, ty tu prakticky nejseš, ty neexistuješ, nikdo o tobě nic neví, ty ses divadelně ještě ani nenarodil. Tak se dle toho chovej.
- 23 **Učeň:** Dobře, mistře.
- 24 **Mistr:** Podívej, jak zkouší ta mladice.
- 25 **Učeň:** Je to dobrý. Zkouší Violu z Večera tříkrálového. Teď přijde k Ofélii.
- 26 **Mistr:** Jaký dobrý? Ta by nezahrála kluka ani kdyby ji vzali dohola a na frndu nasadili koule s čurákem. Ta o mužích ví jen to, že mají ptáka. – Vrat se zpátky na konzervatoř! – Je to bída to dnešní herectví!
- 27 **Učeň:** Ještě, že tady ta skla tlumí.
- 28 **Mistr:** Cha, cha, tady ta? Jo a jsou neprůstřelná. Ty jo, hele, mladej, neměl bys tam pro mě sklenici vody? Snědl jsem něco těžkýho, nějak mi to tam sedí.
- 29 **Učeň:** Jste v pořádku? Hlásí, že pojedou celé III. dějství.
- 30 **Mistr:** Mladej, jde o život, to je předgenerálka. Mladej, mladej, mladej... *{Upadne do bezvědomí, odpadne za oponu, aby mohli hrát dva herci.}*
- 31 *{Mladý chvíli panikaří, pak usedá k poznámkám. Měla by navázat improvizace práce s mixážním pultem, pultem na světla, oponou, mlhostrojem a vše, na co si kdo vzpomene. Od jedno-*

- duchých úkonů po složitě až nemožné. Pohybové divadlo. Dle možnosti skutečně ovlivňuje divadelní chod. Na scéně jedna herečka a herec (monolog) či víc herců. Např. Večer tříkrálový v překladu Antonína Přídala (tři části z III. dějství pro muž + muž, muž + žena či žena + žena) byl na talentovkách na režii na JAMU v roce 2016, tak jsem si na to vzpomněl.}*
- 32 *{Skončí zkouška. Do technického koutku běží pochvala.}*
- 33 **Pozadí:** Dnes technika na jedničku. – Pauza na oběd, pokračujeme znovu od 14. hodiny, IV. a V. dějství. Inspice o půl hodiny dřív. Čas na oběd vám běží...
- 34 **Učeň:** Tak přece jenom jsem se u ochotníků něčemu přiučil...
- 35 **Mistr:** *{Starý se probírá ze slabosti.}* Mladej, mladej, tak mi pomoz na nohy.
- 36 **Učeň:** Samozřejmě.
- 37 **Mistr:** Už začali?
- 38 **Učeň:** Už skončili.
- 39 **Mistr:** Tak to je kardinální průser. Seřvali tě moc, že?
- 40 **Učeň:** Co naděláte.
- 41 **Mistr:** Z toho si, mladej, nic nedělej, všechno se naučíš. Za nějakých pět let z tebe bude druhý asistent technika, za deset let první. Za dvacet let ti předám své místo. – Na nic jsi nešahal, že? To by bylo úplně v prdeli. To by ten den byl úplně v háji, takto to bylo akorát bez hudby a světel, což úplně v prdeli není.
- 42 **Učeň:** Ani na šavli, ani na jeden čudl.
- 43 **Mistr:** By mě trefilo, kdyby jo. Ta technika je starší než já, ale stále dobře šlape. – Půjdem na oběd, ne?
- 44 **Učeň:** Dobře, mistře.
- 45 **Mistr:** Ty určitě nežereš maso, pak je z tebe ten, ten, nevím, nebo nežereš vajíčka, pak je z tebe ten, ten, ten, no nevím.
- 46 **Učeň:** Já jím všechno.
- 47 **Mistr:** To je jedině dobře, alespoň nemusím vzpomínat, co bys byl. Možná tě za pár let budu mít i rád. Co chlastáš?

- 48 **Učeň:** Mám rád černý čaj.
- 49 **Mistr:** Kulový, dáš si normální Plzeň a hotovo.
- 50 **Učeň:** V jídelně mají taky praktikáble?
- 51 **Mistr:** Ty ses dnes nic nenaučil! Tady se nic jinýho nepoužívá.
Tady když se pes vychčí na praktikábl, tak jde na guláš.
Když má umělecký šéf dobrý den, tak skončí akorát na la-
noví.
- 52 **Učeň:** Ach tak! Není dnes na oběd guláš, že, mistře?
- 53 **Mistr:** Kulový, dneska je normální špenát, zelená dobrota.
- 54 *{Odejdou z technického koutku.}*

7. Večer

- 1 *{Strašpytel úchyl jde parkem. Je přepaden.}*
- 2 **Úchyl:** Tohle nebyl nejlepší nápad: jít domů zkratkou. Měl jsem jít po silnici, jako vždycky. Třeba to přečkám bez úhony, však ještě není půlnoc. Nebo už je?
- 3 **Zloděj:** Naval prachy! Mobil a všechno, co máš u sebe! Dělej.
- 4 **Úchyl:** Prokristapanda! Já jsem přepaden. Já vám nic nedám.
- 5 **Zloděj:** Nebudu počítat ani do desíti, ani do pěti, naval vše, nebo to máš spočítaný, Pražáku!
- 6 **Úchyl:** Dobře, dobře, ale měl bych vás upozornit, že jsem ozbrojen.
- 7 **Zloděj:** Žádné triky, ruky nech hezky ve vzduchu, prohledám si tě sám.
- 8 **Úchyl:** Dobře, dobře, ani se nehnu.
- 9 **Zloděj:** Jestli je to nějaký trik, máš to spočítaný.
- 10 **Úchyl:** Vidíte, nelhal jsem. Ještě mě prohledejte.
- 11 **Zloděj:** Co to je za řeči? Uvědomuješ si, že zemřeš? Nic není věčné! *{Prohledává ho dál.}*
- 12 **Úchyl:** Já se smrti nebojím, spíš abych neumřel nadarmo.
- 13 **Zloděj:** Co je tohle?
- 14 **Úchyl:** Řetěz.
- 15 **Zloděj:** Tohle?
- 16 **Úchyl:** Maska.
- 17 **Zloděj:** A co je probůh tohle?
- 18 **Úchyl:** Jehly, sada jehel na akupunkturu.
- 19 **Zloděj:** Sakra, co je tohle?
- 20 **Úchyl:** Kolínská. Průměrná, ale na holky funguje.
- 21 *{Nadýchne se z lahvičky a je ochromen. Zloděj zůstává ležet bez hnutí, ale při vědomí.}*
- 22 **Zloděj:** Co se to děje?

- 23 **Úchyl:** Milý, zlatý, to byl jed a teď si jen ochromen. Jen ti neřeknu, na jak dlouho. – Prvně ti vystříkám zadek a pak se ti udělám do huby.
- 24 **Zloděj:** Sakra, to je zlý sen.
- 25 **Úchyl:** Kdepak, jen noc byla příliš mladá. Jestli budeš poslušný, tak ti ani nic neufiknu.
- 26 **Zloděj:** Vědět to dřív, prohnal bych ti kulku hlavou. Ty, čuráku!
- 27 **Úchyl:** Ale, ale, ale to by bylo bránění osobní svobodě, protizákonné, snaha mi ublížit.
- 28 **Zloděj:** Víš, kdo já jsem?
- 29 **Úchyl:** Překvap mě!
- 30 **Zloděj:** Já jsem policajt, narkotika, zbraně!
- 31 **Úchyl:** Ten byl dobrý, hezký vtípek.
- 32 **Zloděj:** Já tě, jen co se z tohoto dostanu... *{Kousne ho do nohy, úchyl upadne. Vytáhne zbraň a tak tak mŕří.}*
- 33 **Úchyl:** Co blbneš? Co pičuješ?
- 34 **Zloděj:** Tak a teď budeš dělat přesně, co ti řeknu.
- 35 **Úchyl:** Puť mě, nic jsem ti neudělal.
- 36 **Zloděj:** Vezmeš si tu svou flaštičku a pěkně si dýchneš. Jestli uděláš chybný krok, tak věř, že fízl z Vyškova ti ustřelí koule i s ocasem.
- 37 **Úchyl:** Dobře, dobře, ty jsi vážně fízl?
- 38 **Zloděj:** To si piš!
- 39 **Úchyl:** To není dobrý nápad! *{Výstřel vedle.}*
- 40 **Zloděj:** Nenech se pobízet.
- 41 **Úchyl:** Já jsem taky...
- 42 **Zloděj:** No, nebudu se opakovat, pípni, jen si pípni.
- 43 **Úchyl:** *{Nadýchne si, odpadne.}* Já jsem taky, polda, mravnostní, Brno.
- 44 **Zloděj:** Hezký! Ještě něco mi zalži.
- 45 **Úchyl:** XR4892, v utajení.

- 46 **Zloděj:** To se dá snadno ověřit. *{Kopne do něj a plazí se pro mobil, jazykem vyklepává písmena, vyhledává a ověřuje.}*
- 47 **Úchyl:** Tak co, ty chytráku?
- 48 **Zloděj:** To mě poser, jak je to možný?
- 49 **Úchyl:** Jsem na misi.
- 50 **Zloděj:** Já myslel, že na misii.
- 51 **Úchyl:** Moc do smíchu mi tedy není.
- 52 **Zloděj:** Jak dlouho to bude působit?
- 53 **Úchyl:** Dva dny.
- 54 **Zloděj:** Tak ti tedy pěkně děkuju!
- 55 *{Přiběhne psík a pochčije je oba.}*
- 56 **Úchyl:** Ty mě taky! Čokle!
- 57 **Zloděj:** To je napadení veřejného činitele!
- 58 **Úchyl:** Právě jsi docela nečinný.
- 59 **Zloděj:** A ty jsi zase pochcaný.
- 60 **Úchyl:** No fuj! Vzdávám se! – Ty taky!
- 61 **Zloděj:** To je zlý sen! – Čokle, běž do...
- 62 *{Tma.}*

8. Zázrak

- 1 *{Zvuky soulože a repliky v pozadí.}*
- 2 **Žena:** Dělej, ty flákači!
- 3 **Muž:** Ty máš ale těsnou píču a tak obrovský cecky!
- 4 **Žena:** Ty zmrde! Strkej ho do mě pořádně!
- 5 **Muž:** Už budu!
- 6 *{Zemětřesení. Výbuchy, orgasmy. Repliky pokračují v pozadí. Relax, cigárko.}*
- 7 **Žena:** Vytáhl jsi ho včas?
- 8 **Muž:** No jasně!
- 9 **Žena:** Jestli otěhotním, tak tě zabiju.
- 10 **Muž:** No jasně! Pták mě poslouchá jak hodinky. Ale bylo to ródeo, že jo? Byla to ale šichta!
- 11 **Žena:** Ale jo, pořád.
- 12 **Muž:** Udělala jsi se, zlatko?
- 13 **Žena:** Ale jo, pořád.
- 14 *{Vlevo zakryto. Nasvícení pravé, případně i střední části. Běžecské závody spermií ve zvláštním slizkém prostředí. Lze u některých zkusit svázané nohy. Jako deštný prales: dusno, nedýchateľno, tmavé, rudě červené. Zprava doleva.}*
- 15 **Spermie:** *{Elitářsky. Vysmívá se pelotonu za ním.}* Jdu, jdu, vedu! Cha, cha! Mám to v kapse. Nuly, všichni jste nuly! Jsou to miničuráci!
- 16 **Spermie:** *{Stíhači, za doprovodu urvaného trenéra. Vojenský režim.}* Hop, hop, hop. Dělejte, vy buzeranti! Toho zmrda teda doženete! Nebo si ty ocásky budete večer čistit sami! Dělejte, vy mrcasíci! Jste elita, máte na to!
- 17 **Spermie:** *{Průměrní, socialismus: práci čest.}* Kdo tohle vymyslel? Ale hoši, běžíme. Udělejme panu učiteli radost. Ne necháme se přece zahanbit Pražákama!
- 18 **Spermie:** *{Umělec. Lakuje a prohlíží si nehty. Se zrcátkem. Pomalu, do kontrastu s ostatními.}* Ze mne bude génius.

- Nebo ne, ze mne bude třeba lékař. Cítím to! Měl bych si dát šlofíka, je čas. Nebo bych mohl jít dál.
- 19 **Spermie:** *{Zmateně, pomatenec.}* Kudy? Kudy? Poradte. *{Hra s diváky. Projde tam, zpět a tam.}*
- 20 **Spermie:** *{Naše hrdinná spermie. Udýchaný, zpocení, vyčerpaný, jen ztěžka vůbec jde.}* Já za to nemůžu, že jsem vždycky nejpomalejší ze třídy. Mám miliardy spolužáků, ale musím to být já, ten poslední. Fakt dělám, co to jde!
- 21 Ve varlatu jsem byl až na dně. Myslíte, že mě to bavilo dívat se na ty ocásky! Byly všude! I v tom blbém chámovodu jsem byl až poslední, ale já se snažil. Copak mi to pomohlo? A pak ten tobogán? Jsem se pozvracel, však to vidíte, jsem celý zelený, poplbtý, promáčklý, ani tu proklatou bílou barvu neudrším.
- 22 To ve třídě furt bylo, zdravá spermie má vykazovat známky života, aby se vajíčku zalíbila. Jestli se k ní dostanu, tak ze mne bude důchodce. Kde to vůbec jsem? Co to tu je? Tma tu je, ošklivo, vlhko. Mně se tu nelíbí! Já se tu bojím. Proč mám geneticky dáno jít dál? Prý to vajíčko je pěkná mrcha, já však doufám, že tato mladice má ještě hodná vajíčka. Milá a příjemná.
- 23 *{Jak umírající horolezec.}* Já se na ni těším, ale musím si na chvíli lehnout.
- 24 *{Křiky umírání zleva. Elektrické šoky.}*
- 25 Co se to děje? *{Nemá sil ani vstát, tak se plazí.}* Kamarádi, počkejte na mě, jdu za vámi, běžím, vznáším se, letím. – Už nemůžu. – Musím! – Už to nejde.
- 26 *{První letmé nasvícení vajíčka. Zleva se plazí spermie, umírá. V pozadí křik. Technicky hovoření k loutce.}*
- 27 **Vajíčko:** Jen pojdte! Všechny si vás usmažím! Pojd, pojd, jen pojd! *{Šílený křik.}* Tohle mě tak baví! To můžu dělat celý den. Jak se mrcasí! Vy nemáte dost? Tu máš!
- 28 *{Zvuky elektřiny. Spermie mluví k ostatním kolegům.}*
- 29 **Spermie:** Kamaráde, co je? Vstávej. – Co říkáš? Že je to bestie? – Co je, co je? Nevzdávej to! – Že jsi zkusil vtip a nevyšlo to? Aha! – Přežili jsme chlapa, přežijeme i holku! – Ne, ne,

- prosím ne, neumírej mi tu. *{Umře loutka. Hladí ji.}* Co má tohle za smysl? Taková dlouhá cesta a na konci smrt? Ať taky chcípnu, ale chci tu bestii vidět, než natáhnu ocásek!
- 30 *{Svalí šálu. Nahoře dominantní a obří červené vajíčko, hroší kůže. Všude hromady mrtvých, černých, přiškvařených a rozteklých spermíí.}*
- 31 **Vajíčko:** Co to? Tam je ještě jeden! Tak pojď! Máma nemá nikdy dost! *{Pruh látky jako elektriny.}*
- 32 **Spermie:** Vedle! – Co ty jsi za stvůru? Vidiš, co děláš? Všichni mí známí jsou díky tobě mrtví nebo zavraždění, cesta je poseta mrtvolami. Co je tohle všechno za nesmysl?
- 33 **Vajíčko:** Ono to mluví! *{Látky.}* Tohle mě nikdy nepřestane bavit!
- 34 **Spermie:** Tvá paní, kdyby tě viděla!
- 35 **Vajíčko:** Myslíš tu pubertačku? Ta se neumí ani učesat, ale masturbovat a souložit, to jo!
- 36 **Spermie:** Má na svět přinést nový život!
- 37 **Vajíčko:** A k čemu? No, řekni! Aby zplodila další takové pubertáky? Jsou pro další život nepoužitelní. A pak jednoho hezkého dne prásk, a lidstvo tu nebude! – Tak či onak!
- 38 **Spermie:** Tady ten, koho jsi seškvařila, měl být génius. Třeba by dokázal lidstvo zachránit, třeba ho posunout, někam, něco, někomu... už nemůžu.
- 39 **Vajíčko:** Ale copak? Nám se nechce žít?
- 40 **Spermie:** *{Odevdaně.}* To nic, měl jsem jen dlouhý den. A teď tu trčím v jakési děloze u nějaké píče, co nikdy neviděla denní světlo a bude mi vykládat.
- 41 **Vajíčko:** Jak to myslíš? Co si to dovoluješ? Tys všechnu moudrost světa nesnědl!
- 42 **Spermie:** Nesnědl, ale vím, že mám nějaký smysl a mohl ze mne vzniknout nový život, nová hvězda pro ty dva souložící.
- 43 **Vajíčko:** Myslíš toho usoplence, který to tu mé paní celé zacákal?
- 44 **Spermie:** Je to hodný kluk. Blb, ale hodný.

- 45 **Vajíčko:** No vidíš, ještě dorazím tebe a máme to tu vyřízené.
- 46 **Spermie:** Ti něco povím. On je sice blb, ale ty jsi kráva. A chcípneš, celá se rozpadneš i s tím svým nedobytným krunýřem, pevným, vidím, vykrvácíš a skončím v hajzlu.
- 47 **Vajíčko:** Ty hajzle! Jak si dovoluješ se mnou takto mluvit? Víš ty, kdo já jsem? Já jsem nositelka života.
- 48 **Spermie:** A smrti. Jsi krvelačná bestie a tohle není nic jiného než peklo.
- 49 **Vajíčko:** Mně a děloze byl svěřen úkol nejdůležitější. Chránit posvátný život. Chránit tu puberťačku, aby nevyvedla nějakou blbost, což se evidentně stalo. To je takový problém vytáhnout toho ptáka o vteřinu dřív? Nebo použít o-chra-nu? Ti chlapi jsou čuráci. A ty jsi jeho zmenšenina!
- 50 **Spermie:** Já obsahuji všechno vědění jedné bytosti, možná celého lidstva, mohl jsem ti posloužit.
- 51 **Vajíčko:** Cha, cha! A co by následovalo? Křik, řvaní, sání, vzdor, puberta a nekonečné souložení. Nic smysl nemá! Ty rozhodně ne! Jsi malý, bezvýznamný a hnusně oplzlý. Pryč s tebou.
- 52 **Spermie:** Já se tu jen chvíli opřu, dělej si, co chceš. Já chtěl jen vidět zázrak zrození života. Být toho všeho součástí. *{Umírá, ale neumře, znázorněno například světlem, každá spermie svítí a pohasíná.}*
- 53 **Vajíčko:** Proč se s tebou vůbec vybavuji? Já jsem královna a elektřiny mám tolik, že vás zničím miliardy a miliardy. Všechny. Už mi chybí jen poslední, mise splněna. – Hele, co je? Co nemluvíš? Tak mi něco zazpívej, zatančí. Ať se tu sama nenudím...
- 54 **Vstávej, rozesměj mě, no!** – Něco by na tom, co řekl, mohlo být kus pravdy. Má paní nechce otěhotnět za žádnou cenu, to by byla prdel, kdybych jí, jako naschvál, trochu život osladila o potomstvo. – Hej, ty malej, ty nejsi úplně blbej. A taky s ním nuda nebyla. Byl hnusný. Ale vidět ten jeho výraz, až bude součástí něčeho nového... A bude se mnou až do smrti! Cha, cha! – Že by? To bych mohla, že? No, jasně. On se z toho posere, bude se mnou napořád, nezavírá se mě už...

-
- 55 Začínám se rozpadat. Ne, ne, ne, on měl pravdu. Sakra. – Víš ty co, já si tě do sebe tedy vezmu a uvidíme. Vstávej, ne že mně tu chcípneš! Já chci žít! —
- 56 {Zrodil se nový život, množení buněk. Ze spermie a vajíčka dvě buňky, čtyři, ...}

Tiráž

Název	Divadelní rozehrávky, ročník 2016
Autor a sazba	Pavel Stríž
Vydalo	Nakladatelství Martin Stríž
Web nakladatele	http://www.striz.cz/
Kontakt na nakladatele	martin@striz.cz
Vydání	První
Datum a místo vydání	1. června 2021, Bučovice
GPS místa vydání	49°8'56" s. š., 17°0'7" v. d.
TeXová distribuce	TeXLive 2021
Sazba	TeX, formát LuaHBTeX v1.13.2
Písmo	Latin Modern
Operační systém	Xubuntu 20.04
Pracovní stroj	Lenovo ThinkPad T400
Teplota vzduchu venku	23,5 °C
Teplota vzduchu uvnitř	21,3 °C
Relativní vlhkost vzduchu	79,5 %
Teplota vody	16,7 °C
Teplota země v 5 cm	19,2 °C
Teplota zapálené svíčky	930 °C
Tlak vzduchu	1015,4 hPa
Rychlost větru	1 m/s
Směr větru	Severozápadní (330 °)
Oblačnost	Skoro jasno 2/8
Nálada	Výborná
Počet stran	36
Kontakt na autora	pavel@striz.cz
Podpora autora	Fio banka, 126108017 / 2010
Nezávislé pročení	Hana Hůlková, Moravský Písek Martin Stríž, Bučovice Radek Vicherek, Zlín

ISBN 978-80-87106-99-0